

En dag nur gryr ur svunnen tid
Rösen manar skogens mörka ed
Sälla dig till harg och griftens vida famm

Ty jorden ni gav som svedjat land
En vilja av tro som aldrig dör

Så murken äro ekens stam
Åldern minnar unge mannens ärv
Han giver jorden sitt blot, som eken skänker sitt blad

Ty jorden ni gav som svedjat land
En vilja av tro som aldrig dö

Se hurledes korpen far
Över furan mot en gelgad dal
Där vördnad råda skall, och alver städse bli

Ty jorden ni gav som svedjat land
En vilja av tro som aldrig dö

För forsarnas sång är livets stäv
Porla varlingt, strömmen är så skälmsk
Ack nejdens fagra spår, skilda vägar vi gå

Ty jorden ni gav som svedjat land
En vilja av tro som aldrig dö